

PISMO OZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W POLITECHNICE WARSZAWSKIEJ

Nr 9-10/2011/415-416-e

str. 8

Spis treści:

Wrzesień 1939 roku...

Utworzenie NSZZ „Solidarność”

Uchwała Sejmu RP z dnia 11. września 1998 r.

Informacje

Wrzesień 1939 roku...

1. września 1939 roku, po ataku III Rzeszy niemieckiej (w porozumieniu z ZSRR) na Polskę rozpoczęła się II Wojna Światowa (operacja Fall Weiss). Wejście wojsk niemieckich na terytorium Wolnego Miasta Gdańsk i Polski, rozpoczęło działania wojenne w Europie. W chwili wybuchu wojny Polska miała układ sojuszniczy z Francją z 1921 roku, układ sojuszniczy z Wielką Brytanią z 25. sierpnia 1939 roku oraz sojusz z Rumunią. Niemcy były powiązane z ZSRR paktem Ribbentrop-Mołotow z 23. sierpnia 1939 roku, który de facto dzielił Europę Środkową na strefy wpływów obu państw i dawał Niemcom wolną rękę w wojnie z Polską. Formalnie wojna nabrała charakteru światowego z chwilą wypowiedzenia jej przez Wielką Brytanię i Francję 3. września 1939 roku. Wraz z Wielką Brytanią do wojny przystąpiły Indie i państwa Wspólnoty Brytyjskiej: Australia i Nowa Zelandia (3. września), RPA (6. września) i Kanada (10. września). Neutralność zachowały Węgry i Rumunia.

1. września o godzinie 4.34 trzy bombowce nurkujące, dowodzone przez Staffelkapitana Oberleutnanta Bruno Dilleya zaatakowały most w Tczewie, o 4.45 niemiecki pancernik szkolny Schleswig-Holstein rozpoczął ostrzeliwanie Polskiej Składnicy Tranzytowej na Westerplatte. Około 7.00 w rejonie Olkusza został zestrzelony pierwszy niemiecki samolot. Zwycięstwo odniósł podporucznik Władysław Gnyś ze 121. Eskadry Krakowskiej. Rozpoczęła się II Wojna Światowa...

... po nalocie

...14. września – wojska niemieckie zajęły Gdynię i 15. zajęły Przemyśl...

17. września bez określonego w prawie międzynarodowym wypowiedzenia wojny zaatakowała Polskę Armia Czerwona. Agresja ZSRR rozstrzygnęła o klęsce militarnej Polski w kampanii. ZSRR okupował terytorium Rzeczypospolitej do linii paktu Ribbentrop-Mołotow. Atak ten złamał polsko-sowiecki pakt o nieagresji z 1932 roku, który miał obowiązywać do 1945 roku.

Sowiecka agresja rozpoczęła się bezzwłocznie po zawarciu w Moskwie, 16. września układu rozejmowego pomiędzy ZSRR a Japonią, kończącego nieformalną wojnę sowiecko-japońską na pograniczu Mandżukuo i Mongolii – serię starć pomiędzy japońską Armią Kwantuńską a Armią Czerwoną rozpoczętych 15. maja 1939 roku, których kulminacyjnym momentem była rozpoczęta 20. sierpnia i zakończona 27. sierpnia zwycięstwem Armii Czerwonej bitwa nad Chałchin-Goł. Żelazną zasadą strategii Stalina było prowadzenie działań wojennych wyłącznie na jednym froncie.

Oficjalny pretekst agresji był zawarty w przekazanej o godzinie 3.00 w nocy 17. września przez zastępcę Ludowego Komisarza Spraw Zagranicznych Potiomkina ambasadorowi Grzybowskiemu nocie dyplomatycznej: zamieszczono tam niezgodne z prawdą oświadczenie o rozpadzie państwa polskiego, ucieczce rządu polskiego, konieczności ochrony mienia i życia zamieszkujących wschodnie tereny polskie Ukraińców i Białorusinów oraz uwalnianiu ludu polskiego od wojny. W konsekwencji ZSRR uznał wszystkie układy zawarte uprzednio z Polską – zawarte z nieistniejącym państwem.

Dlatego też odmawiano wziętym do niewoli polskim żołnierzom statusu jeńców wojennych. Potiomkin przedstawił notę ambasadorowi Rzeczypospolitej Polskiej w chwili rozpoczęcia działań wojennych przez Armię Czerwoną. Ambasador odmówił przyjęcia noty i zażądał wiz wyjazdowych dla dyplomatów. Legalny rząd II Rzeczypospolitej opuścił granice Polski dopiero późnym wieczorem 17. września, po otrzymaniu wiadomości o wkroczeniu Armii Czerwonej rankiem tego dnia i potwierdzonej informacji o zbliżaniu się sowieckich oddziałów pancernych do miejsca przebywania władz RP. Prezydent Ignacy Mościcki, w wydanym w Kosowie oręddziu do narodu, określił jednoznacznie sowieckie działania wojskowe jako akt agresji. Dla Polski rozpoczęła się wojna na dwa fronty.

18. września nastąpiło internowanie władz polskich w Rumunii. 19. września padła Kępa Oksywska, Wilno zajęła Armia Czerwona, a do Gdańska przybył z wizytą Adolf Hitler. 20. września zakończyła się bitwa nad Bzurą i rozpoczęła się obrona Grodna przed Armią Czerwoną. 22. września polska załoga Lwowa pod dowództwem gen. bryg. Władysława Langnera, nie chcąc oddać miasta w ręce Niemców, skapitulowała przed oddziałami Armii Czerwonej. Rosjanie nie dotrzyмали warunków kapitulacji i wzięli do niewoli żołnierzy polskich. Rozpoczęła się II bitwa pod Tomaszowem Lubelskim Frontu Północnego, nastąpiła kapitulacja Grodna (w czasie walk w Puszczy Augustowskiej wycofujący się spod Grodna 101. rezerwowy pułk ułanów zniszczył dwadzieścia czołgów sowieckich).

W tym dniu w Brześciu, kombrig Siemion Kriwoszejn i niemiecki generał Heinz Guderian odebrali wspólną defiladę oddziałów pancernych niemieckich i radzieckich (w związku z przekazaniem miasta Armii Czerwonej przez Wehrmacht). Wkrótce po tym 28. września, ZSRR i III Rzesza podpisały traktat o granicach i przyjaźni, zwany też drugim paktem Ribbentrop-Mołotow, przypieczętowany podział Polski, korygujący wcześniejsze ustalenia o przebiegu granicy niemiecko-radzieckiej oraz podziału stref wpływów w krajach bałtyckich.

Konsekwencjami agresji ZSRR na Polskę były masowe represje wobec ludności polskiej pozostających na wschodnich terenach Rzeczypospolitej, grabież polskiego majątku narodowego i dóbr prywatnych – w głąb ZSRR wywożono zakłady przemysłowe, maszyny i instalacje fabryczne, oraz inwentarz żywy i martwy. Obrabowano polskie muzea, biblioteki oraz archiwa i prywatne zbiory dzieł sztuki. Aneksja zdobytych terenów wschodniej Polski świętowana była w ZSRR i jest nadal w niepodległej Białorusi jako „*Zjednoczenie zachodniej Białorusi z Białoruską SRR*”. Oficjalna nazwa napaści na Polskę brzmiała: „*Kampania wyzwolenicza Armii Czerwonej*”.

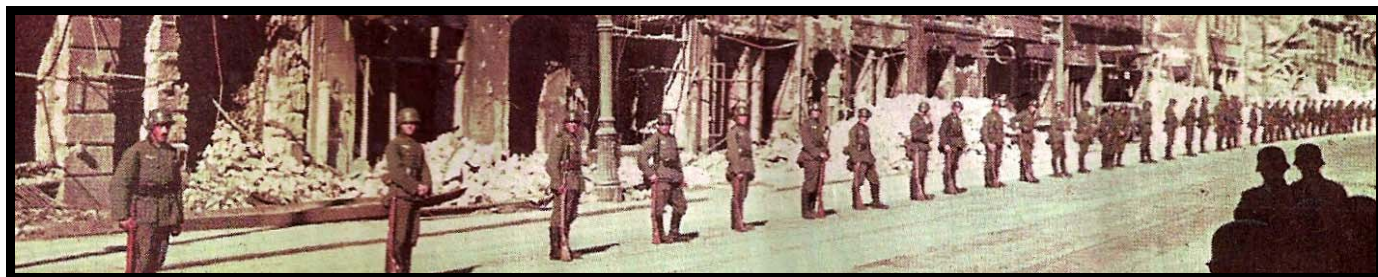
23. września major Henryk Dobrzański sformował w Górach Świętokrzyskich pierwszy oddział partyzancki. 25. września prezydent Ignacy Mościcki przekazał władzę Polskiemu Rządowi na Uchodźstwie. 27. września powstała Służba Zwycięstwu Polski i utworzono Szare Szeregi.

28. września nastąpiła kapitulacja Warszawy. W Moskwie podpisano niemiecko-radziecki układ graniczny, zmieniający przebieg granicy po zajęciu Polski. Do układu załączono trzy protokoły: jeden poufny i dwa tajne. Granica biegła wzdłuż rzek: Pisa, Narew, Bug, Wisłoka, San. 30. września pierwsze oddziały niemieckie wkroczyły do Warszawy. Ignacy Mościcki przekazał urząd prezydenta

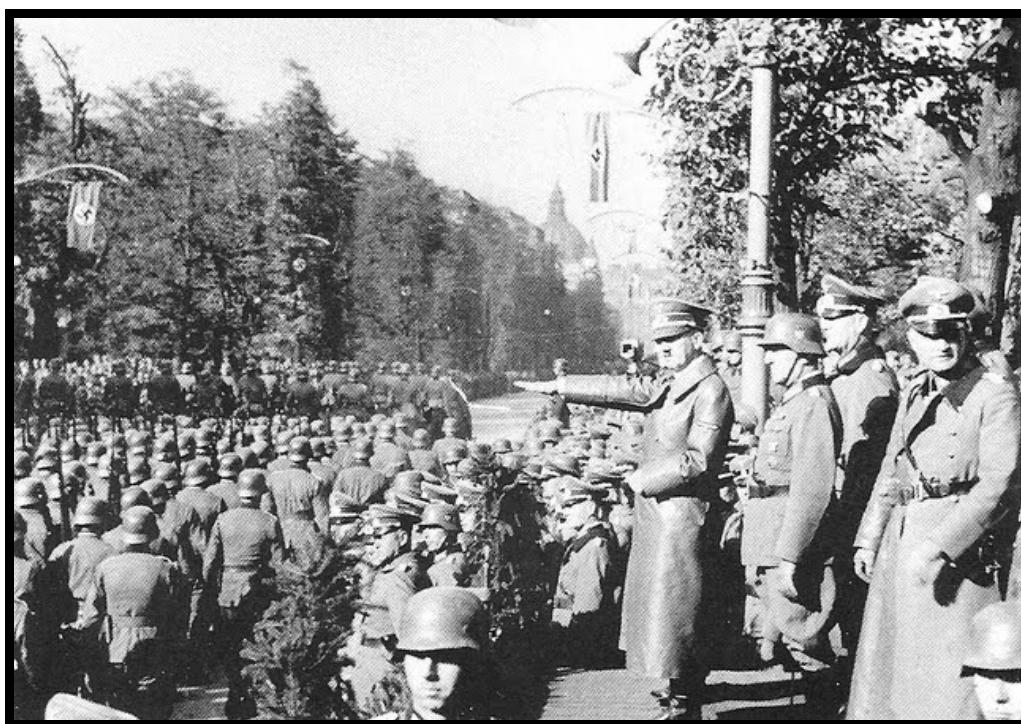
Władysławowi Raczkiewiczowi. Prezydent Władysław Raczkiewicz mianował Władysława Sikorskiego premierem rządu RP na emigracji. 2. października skapitulował garnizon Helu.

5. października pod Kockiem, Samodzielna Grupa Operacyjna Polesie pod dowództwem gen. bryg. Franciszka Kleeberga stoczyła ostatnią bitwę z Niemcami, po czym skapitulowała. Broni nie złożył major Henryk Dobrzański (pseudonim Hubal). Pod koniec września zebrał oddział, który walczył przez szereg miesięcy, zapoczątkowując działania partyzanckie.

W Warszawie odbyła się defilada wojsk niemieckich z udziałem Adolfa Hitlera.

Żołnierze niemieccy na Nowym Świecie

5. października 1939 roku, pięć dni po wkroczeniu do Warszawy wojsk niemieckich, Adolf Hitler odebrał w Warszawie defiladę niemieckiego zwycięstwa.

Triumfu okupionego krwią Polaków, zarówno żołnierzy, jak i cywilów, barbarzyńsko bombardowanych, bez poszanowania powszechnie przyjętych praw międzynarodowych.

Wehrmacht w Alejach Ujazdowskich

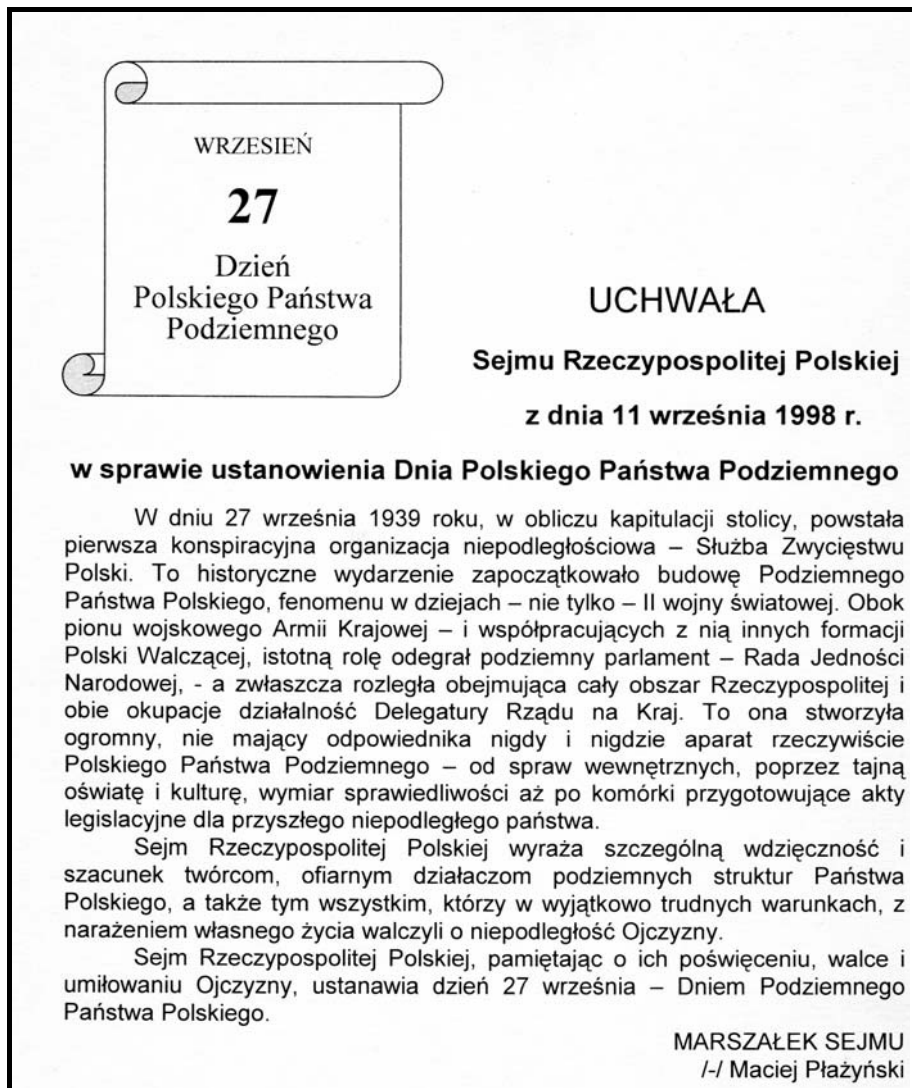
12. października 1939 roku, z mocą obowiązującą od 26. października, na podstawie dekretu Adolfa Hitlera ogłoszona została przez Rzeszę: **Proklamacja Generalnego Gubernatorstwa**. Proklamacja była sprzeczna z prawem międzynarodowym (Konwencja Haska IV z 1907 r.) i w konsekwencji nielegalna. Dlatego też Generalne Gubernatorstwo nie było podmiotem prawa międzynarodowego ani publicznego. Wszystkie akty władz Generalnego Gubernatorstwa, stanowiących jedynie władzę okupacyjną, *de facto* pozbawione były od chwili wydania znaczenia prawnego w międzynarodowych stosunkach prawnych. ..

■■■■■■

Początki NSZZ „Solidarność”...

...7. września 1980 roku, na spotkaniu przedstawicieli komitetów strajkowych i założycielskich w Gdańsku, utworzono NSZZ „Solidarność” i powołano Krajową Komisję Porozumiewawczą. 22. września uchwalono statut związku, 24 października dokonano jego wstępnej rejestracji w sądzie wojewódzkim w Warszawie. Ostatecznie statut zarejestrowano 10. listopada 1980 roku. W czasie rejestracji Związek liczył około 10 mln. członków. Naczelną władzą był Zjazd Delegatów, władzę wykonawczą sprawowała Krajowa Komisja Porozumiewawcza (KKP, od września 1981 roku Komisja Krajowa - KK) z siedzibą w Gdańsku. Związek przyjął strukturę regionalną (38 regionów oraz 2 okręgi). W dniach od 5. do 10. września oraz od 26. września do 7 października 1981 roku odbył się w Gdańsku I Krajowy Zjazd Delegatów. W uchwalonym na nim programie stwierdzono, że Związek jest organizacją wieloświatopoglądową, reprezentującą pracowników i broniącą ich interesów. Domagano się powszechnego prawa do pracy, jasnego podziału kompetencji organów państwa, demokratyzacji życia publicznego i doboru kadr kierowniczych wg rzeczywistych kwalifikacji. Przedstawiono postulat rozwiązywania wszelkich spraw spornych na drodze dialogu. Zjazd uchwalił także *„List do ludzi pracy Europy Wschodniej.”*

■■■■■■

* * *

Redakcja Kuriera Porannego w Białymstoku odmawia płatnej publikacji ogłoszenia Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” bez podania powodu odmowy. Fakt ten uznajemy za rażące naruszenie wolności słowa. 19 września o godz. 14.00 odbędzie się pikietą przed siedzibą redakcji Kuriera Porannego w Białymstoku. Uczestnicy pikietą protestować będą przeciwko łamaniu prawa do publicznego wyrażania opinii. Redaktor Naczelny Kuriera Porannego otrzyma petycję z pouczeniem o znaczeniu wolności słowa w życiu publicznym. Przed pikietą odbędzie się konferencja prasowa poświęcona sytuacji szkolnictwa wyższego. Dokładny czas i miejsce ogłoszone zostaną później.

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” -/- Edward Malec

* * *

Redaktor Naczelny Gazety Współczesnej nie wyraził zgody na publikację ogłoszenia Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

* * *

Apel
Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie Euromanifestacji 17.09.2011 we Wrocławiu

Warszawa, dnia 10. września 2011 r.

Prezydium Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wzywa wszystkie lokalne ośrodki KSN do uczestnictwa w Euromanifestacji we Wrocławiu w dniu 17.09.2011 r. w liczbie minimum 10 osób z każdego Ośrodka, a także apeluje do Ośrodka Wrocławskiego o zmobilizowanie do udziału wszystkich działaczy NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" uczelni oraz instytutów (członkowie władz zakładowych NSZZ "S", delegaci na WZD KSN i Regionu).

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność” Edward Malec

* * *

INFORMACJA O NEGOCJACJACH DOT. UKŁADU ZBIOROWEGO

DLA PRACOWNIKÓW SZKOLNICTWA WYSZSZEGO

W dniu 13 września odbyły się w Ministerstwie pierwsze negocjacje n/t złożonego przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” projektu Układu Zbiorowego dla pracowników państwowych uczelni wyższych.

Poniżej przedstawiamy wstępny komunikat z tych rozmów

W spotkaniu ze strony Krajowej Sekcji Nauki brali udział: Koleżanki Grażyna Maciejko (PW) i Maria Sapor (AGH), Kolega Paweł Sobotko (UWM) i Edward .Malec (UJ) – Przewodniczący KSN. Towarzyszyła nam prawniczka Komisji Krajowej (adiunkt na UKSW) mecenas Anna Redo. Ze strony ZNP był m. in. Prezes Janusz Rak (bardzo aktywny). Strona ministerialna była liczniejsza niż zwykle - obok minister B. Kudryckiej także jej zastępcy v-ce ministrowie Zbigniew Marciniak i Witold Jurek, Dyrektorzy dwóch Departamentów i grupa prawników.

Strona ministerialna usilnie starała się nas wciągnąć w dyskusje na tematy prawne. Przypominamy, że w opinii wstępnej naszego układu ze zakwestionowano wcześniej przedmiotowy zakres naszego projektu PUZP. My wielokrotnie powtarzaliśmy, że w trakcie pierwszych negocjacji proponujemy ograniczenie do obszaru, który nie budzi kontrowersji, czyli do spraw placowych, co, do których było jasne, że mogą być przedmiotem PUZP.

Podkreślaliśmy brak naszej zgody na stanowisko strony ministerialnej, co do zakresu PUZP, ale podkreślaliśmy też, że czekamy na ekspertyzy i dostosujemy się do ich konkluzji.

Koniec końców po wielu próbach uniknięcia odpowiedzi, min. Kudrycka odrzuciła naszą propozycję - a zatem i nasze propozycje placowe. Co więcej, uchyliła się od podjęcia próby negocjowania kompromisu między propozycjami z jej rozporządzenia propozycjami PUZP? Próbowwała nas też szantażować niepodpisaniem rozporządzenia, jeśli będziemy upierać się przy PUZP.

Więcej nieco informacji znajduje się w artykule, do którego podałam poniżej link.

Mamy więc formalną podstawę do podjęcia decyzji o referendum strajkowym i ewentualnego strajku. W Białymstoku (*spotkanie Rady KSN w dniu 19 września*) będziemy się nad tym debatować .

Pożegnanie z pracownikami ministerstwa było uprzejme a chwilami niemal serdeczne. Min. Kudrycka zasugerowała, że nie będzie już ministrem. Jej zastępcy opowiadali o planach, które mieli obejmując swoje aktualne funkcje, a które szybko się rozwiały.

Ukazały się dwa artykuły dotyczące spraw płacowych – oba przedstawiające głównie informacje "rządowe" – w Rzeczpospolitej – w dużej części ograniczony do stanowiska MNiSW i w "onecie" (link, poniżej), który wprawdzie szerzej omawia nasze sprawy, ale zawiera też mylące dane dotyczące przeciętnych wynagrodzeń na uczelniach – wyliczenia wskazują na statystyczne dane zbierane w sposób szczególny – są to nie przeciętne wynagrodzenia pracowników gwarantowane za obowiązki realizowane w ramach typowej umowy o pracę w uczelni, ale powiększone o wynagrodzenia, które osiąga w roku tylko część pracowników – zapłata za godziny nadwymiarowe, nagrody w tym jubileuszowe, za dodatkowe prace (dodatki specjalne), a nawet wypłaty odpraw emerytalnych. W dodatku zebrane statystycznie dane z poszczególnych uczelni są bardzo zróżnicowane i nie uwzględniają ani różnic w strukturze zatrudnienia w uczelniach, ani typu uczelni. Część uzyskiwana przez przeciętnego pracownika uczelni stanowi od 60 do 70% podanych kwot. W najbliższym czasie wystąpimy do Ministerstwa o przekazanie nam zbiorów danych statystycznych z różnych uczelni i postaramy się przedstawić i opublikować prawdziwy obraz naszych płac.

Opracowanie informacji Grażyna Maciejko

<http://wiadomosci.onet.pl/kraj/resort-nauki-planuje-wzrost-plac-na-czelniach,1,4849259,wiadomosc.html>

Inauguracja roku akademickiego z pikietami

EDUKACJA. Naukowcy protestują przeciw wchodzącej w życie 1 października reformie szkolnictwa wyższego

Naukowcy uważają, że ich płace są skandalicznie niskie, a badania naukowe za słabo dofinansowywane. Dlatego chcą wyjść na ulicę i protestować.

Jak powiedział nam prof. Edward Malec z Instytutu Fizyki UJ, przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność", jutro przed budynkiem Auditorium Maximum UJ odbędzie się pikietą, podczas której grupa kilkudziesięciu naukowców, zrzeszonych w "Solidarności", rozwiesi transparenty i będzie przedstawiać postulaty. Związkowcy mówią, że na tym nie koniec - wspominają o sporze zbiorowym z rządem i nie wykluczają referendum strajkowego.

- Płace są niskie na wszystkich szczeblach, ale najbardziej dramatyczna sytuacja dotyczy pracowników zaraz po doktoracie oraz pracowników technicznych. Znam wiele przypadków, gdy ludzie z tytułem doktora i już kilkuletnim doświadczeniem zarabiają na renomowanych uczelniach poniżej 2 tysięcy złotych na rękę. To jest skandal - mówi prof. Edward Malec. Dodaje, że ostatnie znikome podwyżki były w 2009 r. Akademicy tłumaczą, że przy niskich dotacjach na badania naukowe trudno konkurować z zagranicznymi ośrodkami.

KSN NSZZ "Solidarność" prowadziła ostatnio rozmowy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat wprowadzenia tzw. ponadzakładowego układu zbiorowego pracy, dzięki któremu można byłoby stworzyć nauczycielom akademickim lepsze możliwości negocjowania warunków pracy. - Resort odrzucił nasz projekt - mówi prof. Malec.

Związkowcy nie zgadzają się również z niektórymi założeniami nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. - Popieramy likwidację wieloetatowości, ale równocześnie powinno zostać zwiększone wynagrodzenie nauczycieli akademickich. Praca na kilku etatach jest skutkiem niskich zarobków - zaznacza prof. Malec.

O tym, jak ustawę widzą studenci, będzie można przekonać się dzisiaj - Parlament Studentów RP organizuje konferencję, podczas której będzie mówić o problemach, z którymi młodzi ludzie zderzą się już w poniedziałek.

- Mamy obawy, czy uczelnie odpowiednio wykorzystały czas od podpisania ustawy i czy przygotowały się do realizacji nowych przepisów - mówi Dominika Kita, przewodnicząca parlamentu. - Niektóre uczelnie nie opracowały jeszcze do końca np. wzorów umów, które będą musiały zawierać ze studentami i nie przygotowały nowych regulaminów pomocy materialnej. To, czy nowelizacja przyniesie korzyści, pokażą najbliższe miesiące i lata - dodaje.

Zdaniem Parlamentu Studentów RP jednym z największych sukcesów reformy będzie możliwość tworzenia przez uczelnie nowatorskich programów nauczania i wprowadzanie do oferty kierunków interdyscyplinarnych.

- Liczymy, że warunki studiowania będą bardziej elastyczne. Może to zmienić oblicze systemu szkolnictwa - podsumowuje Dominika Kita.

Katarzyna Klimek-Michno

katarzyna.klimek@dziennik.krakow.pl

Najważniejsze zmiany

* Tylko najlepsi będą mogli studiować bezpłatnie na więcej niż jednym kierunku (odpłatność od roku 2012/2013).

* Wprowadzone zostaną umowy cywilno-prawne między uczelnią a studentami studiów stacjonarnych na uczelniach publicznych

Solidarność PW – Pismo OZ NSZZ „S” w PW wydawane przez Komisję Zakładową. Nr 9-10/2011/415-416 z dnia 30.09.2011 str. 8 e-mail: nszz@ca.pw.edu.pl adres internetowy: www.solidarnosc.pw.edu.pl tel. 8259650, 2347872, fax 2345343
--